

สรุปคำพิพากษาคดี Fields v. Treasurer of Mo.*

วนิดา มัชรินทร์**

ข้อเท็จจริง

นาย Jimmy Fields ผู้ร้องเป็นลูกจ้างของสายการบิน Southwest นายจ้าง ตั้งแต่ปี ค.ศ.1995 ถึง 9 พฤศจิกายน ค.ศ.2012 มีหน้าที่ขนถ่ายสัมภาระและระวางบรรทุกสินค้า ผู้ร้องต้องปฏิบัติงานขนถ่ายสัมภาระทั้งสิ้นจำนวน 9 เทียบวันต่อวัน ในการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง ผู้ร้องต้องใช้ทั้งแรงดึง ผลัก บิด ยกเพื่อขนถ่ายสัมภาระที่มีน้ำหนักมากถึง 100 ปอนด์

เมื่อ 17 สิงหาคม ค.ศ.2011 ผู้ร้องได้ยกกระเป๋าที่สายพานรับสัมภาระ แล้วรู้สึกปวดหลังช่วงล่างและขาซ้าย วันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ.2012 ผู้ร้องรู้สึกปวดหลังช่วงล่างขณะยกถุงกอล์ฟหนัก 95 ปอนด์ ต่อมาในวันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ.2012 ขณะยกกระเป๋า ผู้ร้องมีอาการปวดหลังและขาซ้ายเช่นเดียวกับอาการในวันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ.2012

เมื่อ 9 พฤศจิกายน ค.ศ.2012 ขณะปฏิบัติงานภายใต้ห้องเครื่องบิน ผู้ร้องได้ยกกระเป๋าและรู้สึกปวดหลังอีก ผู้ร้องยังกล่าวอีกว่า สภาพแวดล้อมในที่ทำงานมีเสียงดังตลอดเวลา ทั้งจากเสียงเครื่องบิน เสียงกระเป๋าที่กระแทกกับสายพาน แต่นายจ้างก็มิได้บังคับให้ผู้ร้องใส่ที่ครอบหู เว้นแต่เฉพาะขณะปฏิบัติงานบนทางวิ่งในสนามบิน

นอกจากนี้ผู้ร้องยังมีอาการอื่นๆ เช่น ปวดบ่าขวาเมื่อยอกของ ปวดต้นขาขวา กระดูกสันหลังแตก มีภาวะเครียด ซึมเศร้า วิตกกังวล

ปรากฏว่า ตั้งแต่เกิดอุบัติเหตุบาดเจ็บที่หลังเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2012 ผู้ร้องได้หยุดปฏิบัติงานกับนายจ้างและไม่ได้ประกอบการงานอื่นใดนับแต่นั้นเป็นต้นมา

ต่อมาผู้ร้องได้มีข้อเรียกร้องให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนจากการบาดเจ็บในการปฏิบัติงานในแต่ละครั้งดังนี้

- 1 ธันวาคม ค.ศ.2010 อาการบาดเจ็บคิดเป็นจำนวนร้อยละ 1 ของกันขวา
- 17 สิงหาคม ค.ศ.2011 อาการบาดเจ็บคิดเป็นจำนวนร้อยละ 3.5 ของหลังส่วนล่าง
- 17 พฤษภาคม ค.ศ.2012 อาการบาดเจ็บคิดเป็นจำนวนร้อยละ 3.5 ของหลังส่วนล่าง
- 29 มิถุนายน ค.ศ.2012 อาการบาดเจ็บคิดเป็นจำนวนร้อยละ 3.5 ของหลังส่วนล่าง
- 9 พฤศจิกายน ค.ศ.2012 อาการบาดเจ็บคิดเป็นจำนวนร้อยละ 4.5 ของหลังส่วนล่าง
- การสูญเสียการได้ยิน อาการบาดเจ็บคิดเป็นจำนวนร้อยละ 10.25

* Case Summary: Fields v. Treasurer of Mo

** Wanida Matcharin, นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, เนติบัณฑิตไทย, นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หลังจากนั้น ผู้ร้องได้ฟ้อง Second Injury Fund¹ ซึ่งต่อไปนี้จะใช้ชื่อเดียวกันว่า “the Fund” เป็นคดีปกครอง เรียกร้องเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วน (permanent partial disability: PPD) จากอาการปวดหลังที่เกิดขึ้นในเดือนสิงหาคม ค.ศ.2011 พฤษภาคม ค.ศ.2012 มิถุนายน ค.ศ.2012 และพฤศจิกายน ค.ศ.2012

และเรียกร้องเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วน หรือเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง (permanent total disability: PTD) จากอาการปวดหลังของเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2012 และเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยิน

ในการพิจารณาในชั้นคดีปกครอง ผู้พิพากษาคดีปกครอง (administrative law judge)² ได้รับฟังความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยอาการบาดเจ็บของผู้ร้องแล้ว มีคำวินิจฉัยว่า ไม่ให้เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพในทุกจำนวนที่ผู้ร้องร้องขอ

ผู้ร้องจึงได้อุทธรณ์คำวินิจฉัยชั้นคดีปกครองต่อ Labor and Industrial Relations Commission ซึ่งต่อไปนี้จะใช้ชื่อเดียวกันว่า “คณะกรรมการฯ”

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาพยานหลักฐานต่างๆ แล้วมีคำชี้ขาดแก้ความเห็นบางส่วน of คำวินิจฉัยของผู้พิพากษาคดีปกครอง ให้จ่ายเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วนจากอาการปวดหลังของเดือนพฤษภาคม ค.ศ.2012 นอกจากนี้มีความเห็นยืนตามคำวินิจฉัยของผู้พิพากษาคดีปกครอง

จากนั้น ผู้ร้องได้โต้แย้งคำชี้ขาดของคณะกรรมการฯ โดยการอุทธรณ์ต่อศาลขอเรียกร้องเงินจำนวนดังนี้

- 1) เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วนจากอาการปวดหลังของเดือนสิงหาคม ค.ศ.2011 มิถุนายน ค.ศ.2012 และพฤศจิกายน ค.ศ.2012
- 2) เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากอาการปวดหลังของเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2012
- 3) เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยิน

ประเด็น

1. ศาลจะพิพากษากำหนดจำนวนเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วนอย่างไร
2. ศาลจะพิพากษากำหนดจำนวนเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงอย่างไร

¹ Second Injury Fund (the Fund) คือกองทุนเงินทดแทนตั้งขึ้นในแต่ละมลรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างผู้มีอุบัติเหตุจากการทำงานประกอบด้วยอาการทุพพลภาพที่มีอยู่ก่อนหน้า ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วทำให้อาการทุพพลภาพของลูกจ้างนั้นแย่งลงหน่วยงานธนารักษ์แห่งมลรัฐมิสซูรี (Missouri State Treasurer) มีหน้าที่รับผิดชอบกองทุน the Fund สำหรับเงินทุพพลภาพที่ the Fund สามารถจ่ายให้ลูกจ้างได้นั้น ต้องเป็นกรณีที่ลูกจ้างมีอาการทุพพลภาพมาก่อนแล้ว ยังมาประสบการบาดเจ็บจากการทำงานอีก ทำให้ลูกจ้างมีความทุพพลภาพถึงขนาดที่ไม่อาจกลับไปทำงานได้ดังเดิม. ‘Second Injury Fund Surcharge’ (Department of Labor & Industrial Relations) <https://labor.mo.gov/DWC/Employers/sif_surcharge> สืบค้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564.

² Administrative Law Judge (ALJ) คือผู้พิพากษาผู้มีอำนาจพิจารณาคดีปกครอง เช่น คดีที่เกิดจากข้อพิพาทของกระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตร หน่วยงานยาเสพติด. ‘Administrative Law Judges’ (Justia, April 2018) <<https://www.justia.com/administrative-law/administrative-law-judges/>> สืบค้นเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2564; หากคดีปกครองมีคำพิพากษาแล้ว ผู้ร้องไม่พอใจในคำพิพากษาก็สามารถอุทธรณ์โต้แย้งคำพิพากษาของผู้พิพากษาคดีปกครองไปยังคณะกรรมการพิจารณาชั้นอุทธรณ์ของหน่วยงานนั้นๆ ได้ และหากยังไม่พอใจในคำวินิจฉัยในกระบวนการชั้นพิจารณาอุทธรณ์ ก็ให้อุทธรณ์คำวินิจฉัยชั้นอุทธรณ์ไปยังศาลของแต่ละมลรัฐได้. ‘Appeals from Administrative Proceedings’ (Justia, May 2021) <<https://www.justia.com/administrative-law/appeals-from-administrative-proceedings/>> สืบค้นเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2564.

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

Missouri Revised Statutes (RSMo) Chapter 287- Workers' Compensation Law

คำพิพากษา

The Fund เป็นกองทุนพิเศษแห่งมลรัฐมิสซูรี ประเทศสหรัฐอเมริกา มีหน้าที่ตามบทบัญญัติมาตรา 287.220 แห่ง RSMo³ ที่กำหนดให้ต้องจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างในกรณีทุพพลภาพถาวรในเหตุที่ต้องรับผิดชอบต่อความทุพพลภาพของผู้ร้องที่เกิดจากอุบัติเหตุครั้งก่อนๆ ที่เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งเมื่อรวมความร้ายแรงจากอุบัติเหตุในการทำงานแล้วทำให้ผู้ร้องมีอาการทุพพลภาพถาวรตามนัยแห่งคำพิพากษาในคดี *Lewis v. Treasurer of State*⁴ ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้ร้องได้เรียกร้องเงินทดแทนตามที่ผู้ร้องเห็นว่าตนมีสิทธิควรจะได้รับจาก the Fund จึงนำมาฟ้องเป็นคดีนี้

จากข้อโต้แย้งดังกล่าวของผู้ร้อง ศาลในคดีนี้มีหน้าที่พิจารณาประเด็นดังต่อไปนี้

1. ศาลจะพิพากษากำหนดจำนวนเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วนอย่างไร

กรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วน เมื่อพิจารณานิยามที่กำหนดไว้ในมาตรา 287.190.6(1)⁵ แล้วมีความหมายว่า “ความทุพพลภาพที่เกิดขึ้นถาวรตามธรรมดาเป็นบางส่วน” หากผู้ร้องเรียกร้องเงินทดแทนในกรณีนี้ คดี *Cardwel v. Treasurer of State of Mo.*⁶ ได้วางหลักให้ผู้ร้องมีภาระการพิสูจน์ให้ได้ความว่า อุบัติเหตุจากการทำงานในครั้งล่าสุดประกอบกับความทุพพลภาพถาวรบางส่วนของผู้ร้องจากอุบัติเหตุครั้งก่อนๆ ก่อให้เกิดความทุพพลภาพอย่างยี่งวดแก่ผู้ร้อง

ในประเด็นนี้ ผู้ร้องโต้แย้งคำชี้ขาดของคณะกรรมการฯ ที่เห็นควรไม่จ่ายเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วนจากอาการปวดหลังของเดือนสิงหาคม ค.ศ.2011 มิถุนายน ค.ศ.2012 และพฤศจิกายน ค.ศ.2012 นั้น ผู้ร้องเห็นว่าคณะกรรมการฯ รับฟังพยานหลักฐานไม่เพียงพอ ศาลคดีนี้เห็นว่าคณะกรรมการฯ รับฟัง

³ RSMo Section 287.220 - Compensation and payment of compensation for disability - second injury fund created, services covered, actuarial studies required - failure of employer to insure, penalty - records open to public, when - concurrent employers, effect - priority of payment of liabilities of fund.

1. There is hereby created in the state treasury a special fund to be known as the "Second Injury Fund" created exclusively for the purposes as in this section provided and for special weekly benefits in rehabilitation cases as provided in section 287.141.

⁴ *Lewis v. Treasurer of State*, 435 S.W.3d 144, 152 (Mo. E.D. 2014).

⁵ RSMo Section 287.190.6 - Permanent partial disability, amount to be paid - permanent partial disability defined - permanent total and partial total disability require certification by physician on compensability - award reduced when 6.(1)"Permanent partial disability" means a disability that is permanent in nature and partial in degree, and when payment therefor has been made in accordance with a settlement approved either by an administrative law judge or by the labor and industrial relations commission, a rating established by medical finding, certified by a physician, and approved by an administrative law judge or legal advisor, or an award by an administrative law judge or the commission, the percentage of disability shall be conclusively presumed to continue undiminished whenever a subsequent injury to the same member or same part of the body also results in permanent partial disability for which compensation under this chapter may be due; provided, however, the presumption shall apply only to compensable injuries which may occur after August 29, 1959.

⁶ *Cardwell v. Treasurer of State of Mo.*, 249 S.W. 3d 902, 906 (Mo. App. E.D. 2008).

พยานหลักฐานเพียงพอและถูกต้องแล้ว เนื่องจากในกรณีนี้ผู้ร้องมีภาระการพิสูจน์ “ไม่เฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผลของอุบัติเหตุและอาการเจ็บปวด แต่ยังมีภาระพิสูจน์ว่าความทุพพลภาพเป็นผลที่เกิดขึ้นและอยู่ในขอบเขตของอุบัติเหตุนั้น” ตามที่คำพิพากษาคดี *Griggs v. A.B. Chance Co.*⁷ ได้วางหลักไว้

เมื่อพิจารณาความเห็นความพยานผู้เชี่ยวชาญท่านหนึ่งที่เป็นนักกายภาพซึ่งได้ให้ความเห็นว่า ผู้ร้องไม่ได้มีอาการทุพพลภาพถาวรอันเป็นผลเนื่องมาจากอุบัติเหตุที่หลังในเดือนสิงหาคม ค.ศ.2011 มิถุนายน ค.ศ.2012 และพฤศจิกายน ค.ศ.2012

นอกจากนี้ความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักประสาทวิทยาอีกท่านได้ให้ความเห็นในเชิงคาดคะเนที่ไม่อาจชี้เฉพาะเจาะจงได้ว่าอาการปวดหลังในแต่ละส่วนนั้น เป็นผลมาจากอุบัติเหตุที่ร้ายแรงในแต่ละครั้งคิดเป็นอัตราส่วนเท่าใด ความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญท่านนี้จึงไม่น่าเชื่อถือ

เมื่อผู้ร้องมีภาระการพิสูจน์ แต่ไม่สามารถนำสืบได้ความตามข้ออ้างว่าความทุพพลภาพเป็นผลที่เกิดขึ้นและอยู่ในขอบเขตของอุบัติเหตุในครั้งใด ศาลจึงไม่กำหนดจำนวนเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วนจากอาการปวดหลังในเดือนสิงหาคม ค.ศ.2011 มิถุนายน ค.ศ.2012 และพฤศจิกายน ค.ศ.2012 ให้แก่ผู้ร้อง

2. ศาลจะพิพากษากำหนดจำนวนเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงอย่างไร

เมื่อพิจารณา RSMo มาตรา 287.020.6⁸ ได้นิยามกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงว่า “เป็นกรณีที่มีความทุพพลภาพจนไม่สามารถกลับไปทำงานดังเดิมเช่นก่อนที่จะเกิดอุบัติเหตุ” และไม่สามารถทำงานได้ในตลาดแรงงานทั่วไปในตลอดชั่วชีวิตที่เหลืออยู่ของลูกจ้างตามนัยแห่งคำพิพากษาคดี *Nivens v. Interstate Brands Corp.*⁹

ผู้ร้องโต้แย้งคำชี้ขาดของคณะกรรมการที่ไม่กำหนดจำนวนเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงในสองกรณีด้วยกัน ได้แก่ 1) เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงที่มาจากอาการปวดหลังที่เกิดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2012 และ 2) เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยิน

1) เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงที่มาจากอาการปวดหลังที่เกิดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2012

ประเด็นนี้ศาลเห็นว่าผู้ร้องมีภาระการพิสูจน์ และพยานผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นไม่น่าเชื่อถือ ผู้ร้องไม่สามารถนำสืบให้สมกับข้ออ้าง ศาลจึงไม่กำหนดเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงที่มาจากอาการปวดหลังที่เกิดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2012 ให้แก่ผู้ร้องเช่นกัน

2) เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยิน

ผู้ร้องโต้แย้งคำชี้ขาดของคณะกรรมการฯ ที่ไม่จ่ายเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยินให้แก่ผู้ร้อง กรณีนี้ศาลเห็นว่าคณะกรรมการฯ รับฟังพยานหลักฐานไม่เพียงพอและไม่ถูกต้อง

ประการแรก ผู้ร้องโต้แย้งความเห็นของคณะกรรมการฯ ที่ว่า การสูญเสียการได้ยินเมื่อประกอบกับอาการบาดเจ็บครั้งก่อนๆ ของผู้ร้องมิได้ก่อให้เกิดอาการทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงแต่อย่างใดนั้น ศาลพิจารณาความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักประสาทวิทยาแล้วพบว่า จากอาการบาดเจ็บครั้งก่อนๆ ของผู้ร้อง

⁷ *Griggs v. A.B. Chance Co.*, 503 S.W.2d 697, 703 (Mo. App. 1973).

⁸ RSMo Section 287.020.6 The term "total disability" as used in this chapter shall mean inability to return to any employment and not merely mean inability to return to the employment in which the employee was engaged at the time of the accident.

⁹ *Nivens v. Interstate Brands Corp.*, 585 S.W.3d 825, 835 (Mo. App. W.D. 2019).

ประกอบกับอุบัติเหตุจากการทำงานและการสูญเสียการได้ยินเมื่ออาการทั้งหมดรวมกันแล้ว เป็นเหตุให้ผู้ร้องมีอาการทุพพลภาพถาวรในภาพรวมอย่างยิ่งยวด กล่าวคือทำให้ผู้ร้องสูญเสียการได้ยินซึ่งเป็นอุปสรรคในการทำงานหรือหางานใหม่ในตำแหน่งงานที่ต้องอาศัยทักษะการฟังไปตลอดชีวิต

ผู้เชี่ยวชาญด้านการฟื้นฟูทางอาชีพยังให้ความเห็นอีกว่า ผู้ร้องไม่อาจหางานใหม่ได้เนื่องจากอาการทุพพลภาพของผู้ร้องเป็นผลลัพธ์จากการบาดเจ็บทั้งทางร่างกายในครั้งก่อนๆ อาการปวดหลัง และการสูญเสียการได้ยิน เมื่อผู้ร้องไม่สามารถได้ยิน ผู้ร้องก็ไม่อาจรับรู้สิ่งที่พูดคุยได้จึงเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในการทำงาน

ประการที่สอง ผู้ร้องโต้แย้งความเห็นของคณะกรรมการฯ ที่ว่า หากผู้ร้องมีอาการทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยินกอบปรักอาการบาดเจ็บครั้งก่อนๆ นั้น พิจารณาจากเพียงว่าผู้ร้องสามารถกลับไปทำงานเช่นเดิมได้นั้น จำกัดเฉพาะการประกอบอาชีพตำแหน่งลูกจ้างขนถ่ายสัมภาระของสายการบินเพียงตำแหน่งเดียวเท่านั้นหรือไม่ เมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติมาตรา 287.020.6 แห่ง RSMo¹⁰ แล้วเห็นว่าการตีความว่าผู้ใดทุพพลภาพถาวรอย่างสิ้นเชิงนั้น จำต้องพิจารณาว่าผู้นั้นสามารถกลับไปทำงานประเภทใดๆ เหมือนดังเดิมเช่นก่อนที่จะประสบอุบัติเหตุได้หรือไม่

ผู้เชี่ยวชาญด้านประสาทวิทยาเห็นว่าผู้ร้องไม่อาจหางานใหม่ในตำแหน่งใดๆ ก็ตามที่ต้องใช้ทักษะการฟังทำให้ผู้ร้องเป็นผู้ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงกรณีสูญเสียการได้ยิน

ผู้เชี่ยวชาญด้านการฟื้นฟูทางอาชีพยังให้ความเห็นว่า ผู้ร้องไม่มีทักษะด้านอื่นที่ทำให้ผู้ร้องอาจเปลี่ยนลักษณะงานได้ ทั้งอาการสูญเสียการได้ยินและอาการบาดเจ็บครั้งก่อนๆ เมื่อรวมกันแล้วทำให้ผู้ร้องไม่สามารถหางานใหม่ไม่ว่าเป็นงานในลักษณะใดๆ

ศาลพิจารณาความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญต่างๆ แล้วตีความได้ว่า กรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถประกอบการทำงานในหน้าที่เดิมนั้นไม่จำกัดเฉพาะตำแหน่งเดิมคือลูกจ้างขนถ่ายสัมภาระเท่านั้น หากแต่ผู้ร้องไม่อาจหางานใหม่ในลักษณะงานใดๆ ที่ต้องใช้ทักษะการฟัง เมื่อพิจารณาจากอาการที่เป็นผลจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นครั้งก่อนๆ ประกอบกับอาการสูญเสียการได้ยินแล้วนั้น น่าเชื่อว่าผู้ร้องไม่อาจหางานใหม่ได้อย่างถาวรเป็นเหตุใดผู้ร้องเป็นผู้ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยิน ศาลจึงกำหนดเงินทดแทนจำนวนนี้ให้แก่ผู้ร้อง

สรุป

ศาลพิพากษาขึ้นตามความเห็นของคณะกรรมการฯ ที่ไม่ให้เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรบางส่วนจากอาการปวดหลังในเดือนสิงหาคม ค.ศ.2011 มิถุนายน ค.ศ.2012 และพฤศจิกายน ค.ศ.2012 ไม่ให้เงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงที่มาจากอาการปวดหลังที่เกิดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2012

พิพากษาแก้ไขในส่วนกำหนดจำนวนเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยินให้คณะกรรมการฯ กลับไปแก้ไขคำชี้ขาดตามแนวทางที่ศาลได้วินิจฉัยไว้ในคดีนี้

¹⁰ RSMo Section 287.020.6 The term "total disability" as used in this chapter shall mean inability to return to any employment and not merely mean inability to return to the employment in which the employee was engaged at the time of the accident.

ประเด็นข้อสังเกต

1. การรับฟังความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญ

ในการพิจารณากำหนดเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรในทุกประเภทให้แก่ผู้ร้องนั้น ศาลแห่งมลรัฐมิสซูรีในคดีนี้ยึดถือตามความเห็นของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางซึ่งมีฐานะเป็นพยานผู้เชี่ยวชาญเป็นหลัก และความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญมีน้ำหนักต่อการวินิจฉัยชี้ขาดประเด็นข้อพิพาทแห่งคดีของศาลอย่างมาก สำหรับกรณีที่ศาลจะรับฟังพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากที่ได้พิจารณากันมาทั้งในชั้นคดีปกครองและชั้นคณะกรรมการฯ นั้นเป็นกรณียกเว้น เช่น หากมีการรับฟังพยานหลักฐานที่มีข้อบกพร่อง อันเกิดจากการฉ้อฉลหรือการรับฟังพยานหลักฐานไม่เพียงพอ¹¹ ในคดีนี้แม้ในส่วนการพิจารณาพยานหลักฐานเพื่อกำหนดเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยิน ศาลเห็นว่าในชั้นคณะกรรมการฯ มีการรับฟังพยานหลักฐานบกพร่องทำให้ศาลมีอำนาจการทบทวนการรับฟังพยานหลักฐานในชั้นก่อนหน้า แต่เมื่อศาลมีการรับฟังพยานหลักฐานอีกครั้งแล้ว ก็มีใช้พยานหลักฐานใหม่ที่เพิ่งปรากฏขึ้นในพิจารณาของศาล หากแต่ศาลนำความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่ปรากฏอยู่แล้วในชั้นก่อนหน้า มาใช้ดุลพินิจรับฟังและชั่งน้ำหนักอีกครั้ง เมื่อเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญ จึงกำหนดเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากการสูญเสียการได้ยินให้แก่ผู้ร้อง

ดังนั้น หากความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่ความได้นำเสนอมาแล้ว ไม่มีข้อบกพร่องใดๆ ศาลก็จะวินิจฉัยให้จ่ายเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพถาวรในทุกประเภทให้แก่ผู้ร้องเป็นจำนวนเดียวกับที่พยานผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็น ผู้เขียนจึงเห็นว่า หากฝ่ายที่อ้างพยานผู้เชี่ยวชาญปากโตให้ความเห็นที่มีความน่าเชื่อถือและไม่มีข้อตำหนิในการรับฟังพยานผู้เชี่ยวชาญแล้ว ความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญมีน้ำหนักมาก ถึงขนาดเป็นการชี้ผลแพ้ชนะของคดีนั้นได้ อาจทำให้เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีแทนศาลในทางอ้อม มิใช่เพียงพยานที่เสนอแนวความเห็นตามหลักวิชาการที่ช่วยศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดีเพียงอย่างเดียว

เมื่อเปรียบเทียบกับกรับฟังพยานหลักฐานของพยานผู้เชี่ยวชาญในประเทศไทยแล้ว พบว่ามีความแตกต่างเป็นอย่างมาก หลักการรับฟังพยานผู้เชี่ยวชาญในกฎหมายไทยปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมาย

¹¹ RSMo Section 287.495 - Final award conclusive unless an appeal is taken - grounds for setting aside - disputes governed by this section, claims arising on or after August 13, 1980

1. The final award of the commission shall be conclusive and binding unless either party to the dispute shall, within thirty days from the date of the final award, appeal the award to the appellate court. The appellate court shall have jurisdiction to review all decisions of the commission pursuant to this chapter where the division has original jurisdiction over the case. Venue as established by subsection 2 of section 287.640 shall determine the appellate court which hears the appeal. Such appeal may be taken by filing notice of appeal with the commission, whereupon the commission shall, under its certificate, return to the court all documents and papers on file in the matter, together with a transcript of the evidence, the findings and award, which shall thereupon become the record of the cause. Upon appeal no additional evidence shall be heard and, in the absence of fraud, the findings of fact made by the commission within its powers shall be conclusive and binding. The court, on appeal, shall review only questions of law and may modify, reverse, remand for rehearing, or set aside the award upon any of the following grounds and no other: (1) That the commission acted without or in excess of its powers; (2) That the award was procured by fraud; (3) That the facts found by the commission do not support the award; (4) That there was not sufficient competent evidence in the record to warrant the making of the award.

วิธีพิจารณาความแพ่ง ลักษณะ 5 มาตรา 99 มาตรา 128 ถึง 130 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หมวดที่ 5 มาตรา 243 ถึง 244/1 แต่สถานะของพยานผู้เชี่ยวชาญตามกฎหมายไทยเป็นพยานที่ให้ความเห็นในเชิงวิชาการแก่ศาล มิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีแทนศาล เป็นการให้ความเห็นเพื่อช่วยศาลในการวินิจฉัยชี้ขาดคดี มิใช่วินิจฉัยชี้ขาดคดีแทนศาล¹² มิได้ผูกพันศาลในคดีนั้นต้องยึดถือตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นๆ แต่อย่างใด หากมีกรณีใดที่บุคคลธรรมดาอาจตรวจเห็นได้ ศาลย่อมมีอำนาจทำได้ซึ่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดประเด็นข้อพิพาทแห่งคดี¹³ ไม่จำเป็นต้องฟังข้อพิสูจน์จากพยานผู้เชี่ยวชาญ¹⁴ หรือเมื่อพยานผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นแล้ว ก็ได้บังคับให้ศาลต้องรับฟังความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญนั้นเสมอไป¹⁵ ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญจะรับฟังได้เพียงใด ขึ้นอยู่กับความสมเหตุสมผลของความเห็นนั้นด้วย¹⁶

2. การรับฟังพยานเพิ่มเติมของศาล

ในคดีนี้ ศาลแห่งมลรัฐมิสซูรีต้องยึดถือข้อเท็จจริง และพยานตามที่ได้พิจารณามาแล้วในชั้นคดีปกครองและชั้นคณะกรรมการฯ โดยมีข้อยกเว้นให้รับฟังเพิ่มเติมได้ในกรณีที่พยานมีข้อบกพร่อง¹⁷ คดีนี้ศาลเห็นว่า การ รับฟังพยานหลักฐานชั้นคณะกรรมการฯ ในการกำหนดเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพจาก การสูญเสีย การได้ยินนั้นมีข้อบกพร่อง ศาลจึงมีอำนาจทบทวนการรับฟังพยานหลักฐานในชั้นพิจารณา ศาลหา มีอำนาจสั่งให้เรียกพยานหลักฐานใหม่มาสืบเพิ่มเติมในชั้นพิจารณาได้ด้วยตนเองไม่ เนื่องจาก RSMo มาตรา 287.495.1 บัญญัติ ให้ศาลมีการรับฟังพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้เฉพาะในกรณีที่มีหลักฐานเกิดขึ้นเท่านั้น¹⁸ เมื่อคดีนี้ ไม่ปรากฏว่ามีเหตุข้อถกเถียงเกิดขึ้นในชั้นตอนรับฟังพยานหลักฐาน ศาลในคดีนี้ได้ชี้แจงน้ำหนักความเห็นของพยาน

¹² คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 916/2546.

¹³ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2576/2526.

¹⁴ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3993-3994/2551.

¹⁵ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3117/2535.

¹⁶ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 509/2554.

¹⁷ RSMo Section 287.495 - Final award conclusive unless an appeal is taken - grounds for setting aside - disputes governed by this section, claims arising on or after August 13, 1980

1. The final award of the commission shall be conclusive and binding unless either party to the dispute shall, within thirty days from the date of the final award, appeal the award to the appellate court. The appellate court shall have jurisdiction to review all decisions of the commission pursuant to this chapter where the division has original jurisdiction over the case. Venue as established by subsection 2 of section 287.640 shall determine the appellate court which hears the appeal. Such appeal may be taken by filing notice of appeal with the commission, whereupon the commission shall, under its certificate, return to the court all documents and papers on file in the matter, together with a transcript of the evidence, the findings and award, which shall thereupon become the record of the cause. Upon appeal no additional evidence shall be heard and, in the absence of fraud, the findings of fact made by the commission within its powers shall be conclusive and binding. The court, on appeal, shall review only questions of law and may modify, reverse, remand for rehearing, or set aside the award upon any of the following grounds and no other: (1) That the commission acted without or in excess of its powers; (2) That the award was procured by fraud; (3) That the facts found by the commission do not support the award; (4) That there was not sufficient competent evidence in the record to warrant the making of the award.

¹⁸ RSMo Section 287.495.1 ... Upon appeal no additional evidence shall be heard and, in the absence of fraud, the findings of fact made by the commission within its powers shall be conclusive and binding...

ผู้เชี่ยวชาญที่ปรากฏอยู่เดิมในชั้นคดีปกครองและชั้นคณะกรรมการฯ ว่ามีเหตุสมควรรับฟังได้ แล้วพิพากษาไปตามความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญให้จ่ายเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพจากการสูญเสียการได้ยินให้แก่ผู้ร้อง โดยปราศจากกรณีศาลเรียกพยานหลักฐานอื่นมาสืบเพิ่มเติม

เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีพิจารณาอัตราคดีในศาลของประเทศไทย ในคดีทั่วไป หากศาลเห็นว่าสมควรเรียกพยานอื่นๆ มาสืบเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมก็มีอำนาจกระทำได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 86 วรรคสาม¹⁹ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 228²⁰ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีแรงงานนั้น ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 45 วรรคหนึ่ง²¹ ได้บัญญัติเรื่องการเรียกพยานมาสืบเพิ่มเติมในคดีแรงงานได้โดยเฉพาะแล้ว

ผู้เขียนเห็นว่า หากคดีนี้เกิดขึ้นในประเทศไทย เมื่อคดีนี้เป็นเรื่องที่ผู้ร้องซึ่งเป็นลูกจ้างเรียกร้องเงินทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนซึ่งจัดว่าคดีแรงงานพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานฯ มาตรา 8(2)²² ศาลแรงงานมีอำนาจค้นหาความจริง โดยคู่ความมีหน้าที่ช่วยเหลือศาล เนื่องจากการสืบพยานในคดีแรงงานใช้ระบบไต่สวน²³ ศาลแรงงานจึงอาจใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานฯ มาตรา 45 วรรคหนึ่ง เรียกพยานอื่นๆ มารับฟังเพิ่มเติมได้เองและใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานฯ มาตรา 31²⁴ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 99²⁵ ตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญที่เป็นแพทย์เฉพาะทางเพิ่มเติมที่เป็นกลางที่ไม่เคยวินิจฉัยโรคของผู้ร้องมาก่อน เพื่อมาให้ความเห็นทางการแพทย์เพิ่มเติมในส่วนเงินทดแทนที่ศาลปฏิเสธไม่จ่ายให้แก่ผู้ร้อง หรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่เคยได้ให้การในชั้นคดีปกครองและชั้นคณะกรรมการฯ มาก่อนแล้ว มาให้การในชั้นพิจารณาในศาลใหม่เพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดถึงความเห็นทางการแพทย์ที่ยังคลุมเครือเพื่อให้ผู้ร้องได้รับความเป็นธรรมในการใช้ชีวิตที่เหลือของผู้ร้องที่ไม่สามารถใช้ร่างกายทำงานใดๆ ได้อีกต่อไป

¹⁹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 86 วรรคสาม เมื่อศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นการจำเป็นที่จะต้องนำพยานหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับประเด็นในคดีมาสืบเพิ่มเติม ให้ศาลทำการสืบพยานหลักฐานต่อไป ซึ่งอาจรวมทั้งการที่จะเรียกพยานที่สืบแล้วมาสืบใหม่ด้วย โดยไม่ต้องมีฝ่ายใดร้องขอ.

²⁰ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 228 ระหว่างพิจารณาโดยพลการหรือคู่ความฝ่ายใดร้องขอ ศาลมีอำนาจสืบพยานเพิ่มเติมจะสืบเองหรือส่งประเด็นก็ได้.

²¹ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 45 วรรคหนึ่ง เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมในอันที่จะให้ได้รับความแจ้งชัดใน ข้อเท็จจริงแห่งคดีให้ศาลแรงงานมีอำนาจเรียกพยานหลักฐานมาสืบได้เองตามที่เห็นสมควร.

²² พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 8 ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (2) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์กฎหมายว่าด้วยการ จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม หรือกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน.

²³ พงษ์รัตน์ เครือกลิ่น, คำบรรยายวิชากฎหมายแรงงาน ครั้งที่ 7 (สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา 2563) 128.

²⁴ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 31 ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้ บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลแรงงานเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม.

²⁵ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 99 ถ้าศาลเห็นว่า จำเป็นที่จะต้องตรวจบุคคล วัตถุ สถานที่หรือตั้ง ผู้เชี่ยวชาญตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 129 และ 130 เมื่อศาลเห็นสมควร ไม่ว่าการพิจารณาคดีจะอยู่ในชั้นใด หรือเมื่อมีคำขอของคู่ความฝ่ายใดภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 87 และ 88 ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดการตรวจหรือการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเช่นนั้นได้ บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ไม่ตัดสิทธิของคู่ความในอันที่จะเรียกบุคคลผู้มีความรู้ผู้เชี่ยวชาญมาเป็นพยานฝ่ายตนได้.